

[Arbejdsministeren]

tidsledig ikke kan gives arbejdstilbud i sin ægtefælles virksomhed, idet et sådant arbejde normalt ikke kan betragtes som lønarbejde i arbejdsløshedslovens forstand. Dette gælder også for samleverne.

Arbejdstilbudsordningen må imidlertid på baggrund af dens velbekendte store belastning administreres med en vis smidighed, og jeg kan derfor ikke udelukke, at en ansættelse som den i begrundelsen nævnte kan accepteres, hvis den langtidsledige har været orienteret om de dagpengemæssige konsekvenser og derpå har accepteret ansættelsen. En sådan situation kræver en særlig nøje undersøgelse af, om betingelserne for ansættelse med støtte er opfyldt.

Virkingen af en sådan ansættelse er altså, at den pågældende normalt ikke vil være dagpengeberettiget ved ledighed efter arbejdstilbudet.

Til slut vil jeg dog gerne sige, at en arbejdsgiver som hovedregel ikke vil kunne ansætte sin ægtefælle eller sin samlever i et arbejdstilbud.

Bakholt (S):

Jeg siger tak for svaret.

Jeg vil dernæst spørge, om arbejdsministeren vil følge denne sag op, sådan at vi får en klar afgørelse. Jeg har ikke noget imod, at mennesker er smarte, men de kan også være oversmarte, og jeg kalder det overdreven brug af loven, for ikke at anvende ordet »misbrug«, hvis det er muligt for en offentligt ansat person at drive en privat virksomhed og ansætte sin samleverske under jobtilbudsloven. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om hun vil følge sagen op og kigge grundigt efter, om den er i nøje overensstemmelse med de retningslinjer og de regler, der gælder.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Ja, det vil jeg gerne gøre. Jeg tror ikke, som jeg har forstået det, at der er nogen uenighed mellem hr. Bakholt og mig om det rigtige i den måde, reglerne er udformet på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 73

16) Til *arbejdsministeren* af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilken principiel forskel der er – i relation til dagpengelovens regler om arbejdes og indtægters betydning for understøttelsens størrelse – på at lave nærradioprogrammer og deltage i andre ulønnede fritidsaktiviteter som f.eks. lystfiskeri, begrænset hold af bistader, ytringer gennem læserbreve, pasning af f.eks. Folkekirkens Nødhjælps butikker og deltagelse som ulønnet idræts- eller spejderleder?«

Skriftlig begrundelse

Visse A-kasser er begyndt at fortolke arbejdslovens fritidsaktiviteter som producenter eller medvirkende i udsendelser på nærradioerne, f.eks. Radio Århus, som omfattet af reglerne om fradrag i arbejdsløshedsdagpengene, på trods af at de pågældende effektivt står til rådighed for arbejdsmarkedet og således når som helst er i stand til at påtage sig anvist arbejde (men der er jo ikke noget!), og på trods af at f.eks. Radio Århus som princip ikke har lønnede producenter, hvorfor den pågældende beskæftigelse efter sin art ikke vil kunne udbydes som lønnet arbejde.

Spørgeren mener, at enten arbejdsløse ytrer sig i form af ulønnet deltagelse i amatørteater, skriver læserbreve til aviserne eller medvirker i ulønnede radioudsendelser, bør dette kunne ske, uden at der derved sker fradrag i dagpengene.

Thoft (SF):

Det grundlæggende er, at disse nærradiostationer giver mulighed for, at almindelige mennesker, altså frivillige, selv kan komme i gang med at producere radioudsendelser, og det ligger således i hele nærradioernes idé, at dette arbejde ikke kan udbydes og ikke skal udbydes som normale ledige stillinger. Jeg kan ikke se, hvilken begrundelse man har for at trække de mennesker, som laver de her udsendelser, i understøttelse.

Jeg vil godt sige til sidst, at loven er på dette punkt ikke til hinder for en fornuftig fortolkning. Det ser vi vedrørende Kirkens Korshærs og Folkekirkens Nødhjælps butikspassere. Jeg håber og beder til, at ministeren vil anlægge den samme fortolkning af loven for nærradioerne som vedrørende disse områder.